

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Haymo-//nis Episcopi Hal-//berstattensis, De Varietate//
librorum, siue de Amore cœlestis// patriæ libri. III. ...**

Haimo <Halberstadensis>

Coloniae, 1531

VD16 H 231

LXVIII De laude & vtilitate poenitentiae.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29814

LIBER SECVNDVS.

eo, & cōtristatus est, & ambulauit tristis, & sanauit eū
 & cōsolatus sum eū. Euidentiū autē testimoniū da-
 bit etiā rex ille impius, q̄ cupiditatē quidē suæ prædā
 vxoris nequitia q̄siuit, sed perturbatus ipsius sceleris
 immanitate pœnituit, & cilicio facinus suū fleuit at-
 que ita erga se dei misericordiā prouocauit vt cunctis
 eum absolueret malis. Sic em̄ scriptū est. Et dixit dñs
 ad Heliā: Vidisti quō compunctus est Achab à facie 3. Re. 21.
 mea, & q̄a fleuit in conspectu meo, non inducā ma-
 la in diebus eius. Sed post hunc iter Manasses, q̄ oēs
 tyrānos immanitate scelerū superauit, q̄ cultū diuine
 religionis & obseruantia legis euerterat cęlesti cultu
 vacuatā. Hic ergo impietate scelerū supergrediēs oīm
 memoriā, quia tñ pœnituit, iter amicos dei post mo-
 dū numeratus est. Nam & filius pdigus q̄ substanti-
 am suā cum meretricibus cōsumpsit, per pœnitentiā
 recepit prioris gloriæ statū. Vides ergo quāta sit vti-
 litas pœnitentiæ: quanta conuersionis spes. Nullū est
 em̄ pctm̄, nulla iniquitas, q̄ non medicamēto pœni-
 tentiæ sanet, si cōuersio pura & sincera fuerit. Donec
 sum⁹ in hac vita quāta cūq; nobis acciderint pctā pos-
 sibile est oīa ablui per pœnitentiā, post mortē autē
 nulla erit utilitas pœnitentię. Nullus peccator despet
 de misericordia dei, sed dū adhuc viuūt agat pœniten-
 tiam pro peccatis suis, & erit misericors dominus de-
 lictis & facinoribus suis.

De laude & utilitate pœnitentiæ.

Caput LXIII.

Prouida mēte & profundo cogitatu cognosci

g v

HAY. DE VARIET. LIB

debent duo res distincta negotia, id est, quantum distet inter bonum & malum. Nec aliunde haec cognitio quam a primordio repetenda est, quod aliud sit malum, quod peccatum committitur, aliud item sit bonum quo poenitentiam agimus pro commisso. Haec est discretio utriusque negotii. Serpens in paradiso peccatum suavitatis Euae, poenitentiam reclusit, & inde est boni & mali origo. Quis deo dignior quam David? & tamen deliquit, qui cecidisset de culmine nisi fuisset compunctus. Quis sceleratior Manasse? & hunc poenitentia reuocauit. Poenituit deum quod Saulem elegerit regem, quod propter nisi quia idem poenitentiam ignorauit. Quis sapientior Salomone? sed nesciens poenitentiam perdidit gratiam. O poenitentiam, quae peccata miserante deo remittis & paradysum reteras, quae contritum sanas, omnem tristitiam exhilaras, vitam de interitu reuocas, statum restauras, honorem renouas, fiduciam reformas, gratiamque abundantiorum refundis. O poenitentia quid de te noui referam? Omnia ligata tu soluis, omnia soluta tu reteras, omnia aduersa tu mitigas, omnia contrita tu sanas, omnia confusa tu lucidas, omnia desperata tu animas. O poenitentia rutilantior auro, splendidior sole, quam non vincit peccatum, nec desolatio superat, nec desperatio delet. Poenitentia respuit auaritiam, horret luxuriam, fugit furor, firmat amorem, calcit superbiam, linguam continet, componit mores, odit malitiam, excludit inuidiam. Perfecta poenitentia cogit peccatorem omnia libenter sufferre. Si violentus querat que habet, non vetat, si vestem demat, non refragatur. Percutienti maxillam prebet & alteram, angariatus vultro adiuciet, castigatus gratias agit, prouocatus tacet, exasperatus blanditur, Superiori supplex est, inferiori

LIBER SECVNDVS.

ri subiacet. In corde eius cōtritio est, in ore cōfessio,
 ī opere tota humilitas. Hęc est perfecta & fructifera
 pœnitudo. Sic pœnitētiæ p̄stitū est, Deus esuriēti nu-
 tritor est, sitiēti potator. Sapienti q̄d stultū putat sa-
 pit, q̄d triste est placet, q̄d molle est displicet, q̄d fluxū
 est horret. O pœnitētia misericordiæ mater, & magi-
 stra virtutū. Magna vbera tua q̄bus reos resoluis, ac
 reficis delinquētes, lapsos releuas, recreas despatos.
 Per te Dauid post flagitiū felix, iterū recepit sp̄m sc̄tm̄
 Per te Manasses post cruenta facinore ecce meruit
 esse receptibilis. Per te Petr⁹ apo. post q̄ ter negauit,
 data est ei indulgētię dextera. Per te filius prodig⁹ re-
 gressus ad p̄rem, non solū amplexū osculumq̄ pater-
 nū, sed etiā epulū vituli saginati insigne, p̄meruit adi-
 pisci. Per te mulier fornicaria vberes stillauit lachry-
 mas, fontēq̄ sui baptismi protinus lauit pedes Ch̄ri,
 crinib⁹ quidē terfit. Per te Niniue ciuitas magna po-
 pulusq̄ integer barborū subito deū sapuit, virtutēq̄
 tuā sensit, odorē tuū accepit, saporē tuū strinxit, dul-
 cedine tuā gustauit, cilitiū tuū contraxit, lachrymas
 tuas profudit, gemitū tuū suspiriumq̄ p̄sensit, fruct⁹
 vbertatis tuæ abundāter exhibuit & sic opa tua non
 solum decretæ mortis discrimen euasit, sed etiā vitę
 incognitæ coronam accepit. Dum igitur in hac vita
 sumus agamus pœnitentiā cum lachrymis & orati-
 onibus, ieiunijs, eleemosynis, cæterisq̄ bonis operi-
 bus pro p̄ctis & sceleribus nostris, ne sine fine in per-
 petuis cruciemur pœnis, vbi non est pœnitētia, nec
 vlla indulgētia, sed ira & sine cessatiōe tormenta.

De laude & vtilitate lachrymarū pœnitē-